

(המשך מעמוד 67)

שבלוס אנג'לס. המארינה של תל-אביב נראית לעומת המארינה של ג'וניה כמינר רש"צעצועים. יאכטות ענקיות לצד ספינות רות-מירוק, ועשירי לבנון אוכלים, שר חים ומבלים לידן. הילדים משייטים ב-האסקות, המציל מעיף מבט משועמם על המים. ממול עוגנות ספינות המילחמה של הפלנגות, שהחרימו חלק ממועדון היאכטות. אנחנו מבליים על היאכטה של גיולה, רעייתו של מרסם חורי, סוחר-ריהטים אמיד, שערב קודם לכן חגגנו את יום-הולדתו.

הילדים של גיולה משחקים עם הילדים של אנג'לה, שמשחקים עם הילדים היר-תר גדולים של לוטה. לוטה וגיולה הן שתי גרמניות הנשואות ללבנונים - הא-רת לסוחר-ריהטים, השנייה לדוקטור עאמדי, שהוא בעל בית-חולים פרטי בן מאתיים חדרים בג'וניה, אחד מבתי-החור-לים הפרטיים היקרים ביותר בלבנון.

צריך לשפסף את העיניים הרבה מאוד פעמים כדי להאמין שזה מה שקורה כאשר רק במרחק קילומטרים ספורים מכאן מתרחשת מילחמה, בתים קורסים תחתיהם ומרחפת סכנת מגיפה. פה, במר-עדון היאכטות של ג'וניה, נהגים הכל כאילו אין מילחמה בעולם. גיולה מסבי-רה לי שהם חיים בסיגנון ה-אכלו ושתו כי מחר נמות". "אין ברירה", היא אומרת לי, "החיים חייבים להימשך. מה הטעם לשבת בבית ולהסתגר? צריך לחיות". חיים, ועוד איך חיים. על המיגרש המ-דושא משחקים כדורגל קבוצת שומרי-הראש של השגרירות הגרמנית, המובט-לים מעבודה, נגד קבוצת נערות לבנור-ניות. מגרשיה-הטניס תפוסים: גערות לבושות בבגדי טניס אופנתיים. כשטרט-מסביב למצחן, משחקות נגד גערות-המד-בני גילן.

על היאכטות משתופות חתיכות. בגדי-הים המקובלים כאן לא היו במישיים את חוף שרתון. החתיכות של שרתון היו צריכות לעמוד בתחרות עצומה עם החי-תיכות של ג'וניה, ואני לא רוצה להגיד איזה צד היה מנצח.

ההצגה

הגדולה

הו יומנו השני במזרח ביירות, ו-ההרגשה היא כאילו מבליים במוסטה-קלו. יום קודם לכן, כאשר הגענו למי-שרדו של דובר צה"ל בערבדה, פגש אורי-אבנרי את איש-הקול של הערוץ השני בטלוויזיה הגרמנית, גרהולט ארנס. ה-שניים מכירים מזה זמן רב. ארנס הפך מאותו רגע לאיש שלנו בבירות. נציג דובר צה"ל, אלוף משנה פול קידר, מי שהיה קונסול ישראל בניו-יורק, מכנס

מסעדות ומועדוני-לילה, עשרות קיוסקים שבהם יש מכוונות-מישחק, כבר בקטע הזה אנחנו בהלם. ארץ קרועה, ארץ במלחמה, והתושבים חוגגים. אולמות-המישחק מלאים בעשרות צעיר-ים. בתי הקפה המסעדות הומים. הלונה-פארק המשגע - מכוונות-מירוק וגלגלי-ענק זוהר בעשרות צבעים ומלא אנשים. לאורך כל רצועת-החוף של לבנון אנחנו נתקלים בלונה-פארקים. הלבנונים פשוט מתים על זה. בלונה-פארק נוסף נתקלנו על חוף-הים של ביירות המערבית. גלגלי-הענק הוא המיתקן היחיד שנותר בשלמור-תור.

מגיעים לג'וניה. בלילה אי-אפשר להבחין ביפי המפרץ. בדרך אני מבחינה בחנויות של פירוצ'י וג'וצ'י וכריסטיאן דור, חנוי-יות של אופנה עלילת. חלונות-הראווה מסודרים בטוביטעם.

מגיעים לביתו של ד"ר עמאדי, אחד מעשירי ג'וניה, בעל בית-חולים פרטי ורופא גינקולוג, הנשוי לאשה גרמניה בשם לוטה. היא חיה איתו בלבנון 20 שנה. לווג יש שלושה ילדים. אם היית נתקל בפרדריק, מוניקה וכריסטיאן ב-אירוסה, והם היו מספרים לך כי הם ילידי לבנון ומתגוררים כל חייהם בלבנון, לא היית מאמין. השלושה נראים כמו גרמנים לכל דבר. אביהם רק הוסיף גוון של שנהב לעור פניהם.

תופעת הלבנונים הנשואים לנשים גר-מניות מופיעה לפנינו אחר-כך בכל מקום ומקום. לבנונים רבים נשואים לשווייציות, אחרים לצרפתיות, לבנוניות רבות נשואות לבריטים. מדובר, כמובן, באוכלוסיה הר-נוצרית, שרבים בתוכם אינם רואים עצמם ערבים. במסיבה שבילינו בה הזוהרה אותי מאדאם באשה, גברת אלגנטית לבושה בשמלת כריסטיאן דור, ואמרה לי: "שלא תעזי להגיד ללבנוני שהוא ערבי".

ד"ר עמאדי ואשתו, לוטה, מתגוררים בחווילה יפהפיה, בעלת שלוש קומות, שבמרכזה גרם-מדגנת מעץ. החווילה צרי-פה אל הים. זהו ביתו של עמאדי מזה

במלון אלכסנדר בקורפו, ונשבעתי שלעולם לא אגור במלון השיך לרשת זו. אז באלכסנדר-ביירות. המלון הזה נבחר עליידי העיתונאים מכמה סיבות. הסיבה העיקרית היא, שזהו המלון היחיד המתפקד במזרח העיר, ו-הראוי פחות או יותר למגורים. הסיבה השנייה היא מקומו של המלון, הנמצא

מסיבת-עיתונאים. המסיבה מיועדת בעיר-קרה לכתבים זרים, היושבים במערב ביי-רות. קידר עונה על השאלות באופן קר-קרטי ואינו מתחמק מתשובות. על שאלות שאינו יכול להשיב עליהן הוא עונה ב-**"איני יודע"**. צריך לשלוח אליו כמה נציגים של דובר צה"ל. כדי שילמדו איך עושים את העבודה. עבודתו של קידר קשה. זוהי עיתונות

ג'ו. אמו, אחיותיו, תושבי רחוב העצמאות שבמזרח ביירות, יושבים על מירפסת ביתם. המיטפתה הזמינה את צוות העולם הזה לעלות לדירתה, לאחר שזיחתה אותו כישראלי.

מישפחה ב"ירות

על גיבעה גבוהה בשכונת אשרפיה. מגג המלון אפשר לראות את מערב-ביירות. מדידיליה, בחצות, מתקיימת על-גג המלון מסיבת-עיתונאים לא רשמית ולא מטעם, אלא מסיבה שעורכים העיתור-נאים לעצמם. בחצות הלילה עולים כולם לגג. על הגג, יש כבר כורסות ו-ערימות של בקבוקי-בירה ריקים. ואז, כאשר מתחילה ההצגה הגדולה של החיון-האור-קולי, כפי שכינוה זאת טייס חברתי-התעופה הלבנונית אס-א-איי, מצלמים ו-מחכים לבומים, להפגזות ולפצצות-התאורה וכינתיים מבליים.

הרבה סיפורי אווירה יסופרו עוד על-הגג של מלון אלכסנדר.

בערב בא גרהולט לקחת אותנו לג'וניה. על הכביש לג'וניה שומרים חיילי הפלאני-גות, או כפי שהם מכונים בערבית, כתאים. אנחנו נוסעים במכונית של גראלד, יאגואר-בעלת מיספר לבנוני. בכל מחסום עוצרים אותנו. הוא מציג את תעודת-העיתונאי-שלו, ומודהה כ-טלפיון אלמניה".

רצועת-הכביש, המוליכה לג'וניה, נראית בלילה כמו הסטריפ המפורסם של לאס-ונאס. עשרות אורות מהבהבים, עשרות

עויינת. כתב דיילי סלגרף, ברנש קשוח, שואל שאלות בנימה כל-כך עויינת, שזה מביך גם את האחרים. מאוחר יותר, כאשר שאלנו את האישי איך להגיע למלון אלכ-סנדר, השיב לנו בשחצנות: "אני לא יודע, אני גר בבירות התופשית, לא בבירות הכבושה".

נוסעים למיזרח ביירות. מצד שמאל ארמון-הנשיאות, רק מאוחר יותר, כאשר ראינו את בנייני המוסיאון והפרלמנט, הבנו עד כמה מודרני הוא המיבנה של ארמון הנשיאות.

מגיעים לביתו של ארנס. הוא גר עם-אשתו, אנג'לה, ושני ילדיהם הקטנים, פסקאל ויוליה. בדירת-גג יפהפיה, במקום הגבוה ביותר בבירות, מעל המירפסת של דירת-הגג פרושה לפניך בירות כולה. אנחנו מקבלים הסברים, מבחינים במסלול-לים הרחבים של שדה-התעופה מדרום, מבחינים במיבנים הגבוהים והמודרניים של שכונת אשרפיה מצפון, ורואים את בנייניה של מערב ביירות, שבאותו שלב נראית כחלק מעולם אחר.

נוסעים למלון. מלון אלכסנדר הוא נפילה-איומה, לא רק בבירות. לפני כחודש שהיתי

ארנס

גרהולט, איש הטלוויזיה הגרמנית, ששימש לצוות העולם הזה כמדריך, כחבר וכמארח. ארנס וכה בתמורה בסקופ הגדול, של הפגישה.

שנים רבות. הוא בן לאחת המישפחות העשירות בלבנון.

עם תחילת מלחמת האזרחים הפכה העיירה ג'וניה לאזור מבוקש. בתים גבוהי-קומה נבנו בה חדשים לבקרים. החווילה המבודדת של מישפחת עמאדי הפכה לאי-קטן בתוך ים של בתים גבוהי-קומה - תופעה מוכרת לתושבי רמת-השרון. למשל.

העבודה

המלוכלכת

מ-דברים פוליטיקה. פה אני נתקלת לראשונה בתופעה המזוהה, שלא ידע-תי עליה קודם: הנוצרים-לבנונים שונאים את הפלסטינים הרבה יותר מאיתנו, ה-ישראלים. השינאה שלהם היא תהומית ועמוקה. הם רואים בפלסטינים בוזי-ארצם, והם רוצים אותם בחוץ. אנחנו, הישראלים, חייבים להוציא אותם מלבנון.

מאוחר יותר, במסיבת יום-הולדת, ש-נערכה לסוחר-ריהטים עשיר בשם חורי,

אנג'לה המלאך

אשתו של גרהולט ארנס, איש-הקול של הערוץ ה-שני של הטלוויזיה הגרמנית, שאירחה את צוות העולם הזה.